

SELMECI ÚJSÁG

Társadalmi hetilap.

Előfizetési árak.		Felelős szerkesztő	Kiadó és laptulajdonos:	Hirdetési díjak millimeter árszabás szerint.
Selmebányán:	Vidéken:	Wagner László dr.	Nádossy Ferenc	Nyílttér sora 40 fillér.
Egész évre 8 K — f.	Egész évre 9 K — f.	Selmebánya.	Zólyom.	Hirdetési és előfizetési díjak a kiadó címére Zólyomba küldendők.
Félévre 4 K — f.	Félévre 4 K 50 f.	Szerkesztőség: Deák Ferenc-utca 2.	(Telefon szám. 11.)	
Negyedévre 2 K — f.	Negyedévre 2 K 30 f.			

Megjelenik minden csütörtökön.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Merénylet a közönség ellen.

A magyar közgazdasági életnek óriási szerencsétlensége volt már régen, hogy a pénzintézetek a lehető legszerencsétlenebb politikát követték. Jobban mondva semmiféle politikát nem követtek. Nem vállalkoztak, nem kedvezményeztek, hanem egyszerűen megmaradtak a biztos és kényelmes kihitelezés és kamatszédés alapján s úgy gyűjtötték halomra a vagyont. Ebben elől jártak a fővárosi pénzintézetek, amelyeknek évtizedek alatt sikerült is horribilis vagyont összeharócsolni. A közönség és az ország pedig egyre várta, hogy a tisztelt bankok végre hozzálátnak a hasznos közgazdasági munkához. E helyett aztán a fővárosi pénzintézetek olyan munkába fogtak, ami semmiképen sem egyéb a közönség ellen intézett ocsmány merényletnél.

A budapesti nagy bankok legújabb ötlete az, hogy kartelbe állnak a hitel és a hitelezés dolgában. Meg akarják szorítani a szabad versenyt a hitelezés terén s ebbe beleakarják kényszeríteni a kisebb pénzintézeteket is. Hogy ez a kísérlet mennyiben sikerül nekik, azt a jövő mutatja meg, de hogy erre nézve

kísérletek és mozgolódások történtek, az tény.

Még pedig eredménnyel. Egyetlenegy bank akadt, amely nem egyezett bele a szövetkezésbe s ennek az ellenállásán pattant ki a terv, amely ebben a hitelre szorult országban hallatlan módon megakarja drágitani a pénzt minden pénzügyi műveletnél, a lombard kölcsönnél, váltóleszámitolásnál, értékpapír üzletnél és minden más hitelügyletnél.

Ha gazdag volna az ország, bizonyára senki sem törődne az eféle kísérletekkel, vagy legalább is nem nagyon sokan. Az ország azonban szegény, a csekély számú gazdagok kivételével hitelre szorul ugyszólván minden, ami csak él. Iparnál, kereskedelemben s nagyrészt a mezőgazdaságnál is a hitel az éltető elem, az adja meg a mozgékonyt, az erőt a tevékenységhez, a munkakedv lehetőségét új alkotásokhoz és termelésekhez. A hitel kérdése emígy, eddig sem volt valami tág és szabad országut. Nehézkes formalitásai vannak, amiket nem lehet elkerülni, mert a hiteladónak legegyszerűbb joga, hogy minél tökéletesebben védekezessen az esetleges veszteségek ellen. De ez a jog nem jelenthet annyit, hogy a nagyobb haszon

érdekében kartel szövetség létesüljön és a hitelt még az eddiginél is jobban megszorítsák. A pénz utóvégre is csak addig érték és kamatozó tőke, amíg igénybe veszik.

De igénybe venni kell és teljesen méltánytalan dolog, ha a nagy pénzintézetek az igénybevétele ellen kartelbe lépnek és megnehezítik az országban minden olyan valakinek az élhetését, aki rá van szorulva a hitelre. Untig elég, ha a nagytőke ellen dolgozó szocializmus csinált abnormis árdrágulásokat: valóban fölösleges, hogy ebben a munkájában a nagytőke is hűséges munkatársa legyen.

Ebben a fenyegető veszedelemben minden reménységünk a selmeci erős lábbon és biztos alapon álló pénzintézetekben van. Biztosra vesszük, hogy az elsők között lesznek, akik szembeállnak a fővárosi bankok részéről fenyegető nemzeti veszedelemmel s eddigi liberális irányukhoz képest továbbra is a haladás és a forgalom főszközei maradnak.

Kétségtelen azonban, hogy a vidéki pénzintézetek bizonyosra vehető ellentállása nem elegendő ezzel az újabb csapással szemben, hanem az államnak kell szembeállania és minden támogatást, főképen pedig kamatmentes be-

Lear király.

Irta: Zöldi Márton.

Egy öreg színigazgató beszélt el nekem e különös történetet. Nagy kedvteléssel és hosszasan lapozott emlékei között egy mosolygó őszi napon, midőn a mohácsi hajó fedélzetén együtt utaztunk. S mentül több emléket idézett elő bolyongással teli múltjából, annál beszédesebben folyt ajkairól a szó; úgy tetszett, mintha a múltból előhívott sugarak megifjítanák őt magát is, s egész lénye hasonlítani látszott a felettünk ragyogó, derűs őszi naphoz.

Valami jelentéktelen eseményt színezett ki bőbeszédűen, midőn a csevegő hang hirtelen megakadt... és kebléből egy nehéz sóhaj tört utat...

— Szegény Lear király! Igazán kár érte — mondá szomorúan, míg elborult tekintete a fodros habokra mélyedt.

Bármily tragikusnak ismerem is Lear király sorsát, megütődtem az öreg hirtelen elkomorulásán. A tragikai hősök nem szoktak nappal kísértetni bennünket, elég ba-

junk van édes magunkkal, még ha nem is vagyunk kiérdemült színigazgatók. Csodálkozva kérdezem tehát.

— Hogy jutott most Lear király eszébe?

— Oh, nem Shakespeare Learjére gondoltam, hanem szegény Gázsó Péterre, kit mi magunk közt mindig Lear királynak neveztünk.

— És miért nevezték Lear királynak?

— Mert az volt a legkedvesebb szerepe, abban élt és abban halt meg.

— A színpadon?

— Nem. Gyermekeinek karjai között halt meg. De azért szerencsétlenebb életpályát soha nem ösmertem az övénél. Ha akarja, elmondom történetét, de menjünk le a terembe, mert úgy érzem, hogy itt a levegő valamivel hűsebb, mint az imént.

Készséggel követtem az öregot le a terembe, ámbar sajnáltam ott hagyni az őszi nap verőfényes kellemes sugarait. Ugy látszik, neki Gázsó Péter emlékének árnyéka tette hűvösebbé a levegőt. És most átengedem a szót a veterán igazgatónak és magam is beállok publikumnak; annyi bensőséggel úgy se tudnám elmondani, mint ő.

— Én azt hiszem, — kezdé az öreg csendes filozofálással, hogy a tragikumnak is vannak bacilusai, melyek némely emberrel vele születnek, alkalmilag kifejlődnek és előidézik a katasztrófát, mely tesszik tudni — a tragikumnál elmaradhatatlan. Ha ez igaz, úgy az én Gázsó barátom tele volt s születésekor tragikus bacilusokkal. Erőteljesebb, nagyobb kaliberű drámai tehetséget nem ösmertem nálánál; bensőség, tűz, szenvedély és szilaj hév volt minden szava.

Testalkata azonban olyan volt, mint egy zsákhordó: tagbaszakadt és löcslábú. Egyszer frakkban láttam, megijedtem tőle, úgy nézett ki, mint egy élelapi karrikatura. De legkülönösebb mindennél hangja volt. A pianója kiálthatatlanul dörmögött, szinte reszelte az ember fülét s ha lársalognia kellett a színpadon, a közönségen nyugtalanság vett erőt. Igazán kin volt hallgatni.

Hanem mikor nagy szenvedélyeket ábrázolt, mikor a szilaj emberi lélek vulkánikus kitöréseit, tomboló őrzöngéseit fes-

téteit meg kell vonnia az erkölestelen szövetkezésre lépett intézetektől, a melyek ime a leghatározottabb formában beállottak a magyar ipar és kereskedelem megbénítóinak, a haladás és fejlődés kerékkötőinek.

Mezőgazdasági kamarák.

Minden kisgazdát és földbirtokost egyaránt közvetlenül érdekel az az intézmény, amelynek a közel jövőben való életbeléptetéséről adott hirt Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a magyar gazdaszövetségnek Parádon tartott kongresszusán. Ez az intézmény a mezőgazdasági kamara, amelynek hatásköre a tervezet szerint kiterjedne a mezőgazdasági élet minden mozzanatára.

Arról, hogy van-e szükség ilyen kamarákra, vitázni fölösleges. Igenis van rájuk szükség. Kereskedő és iparos, vagy akár ügyvéd sokkal kevesebb van Magyarországon, mégis a kamarákban tömörültek, melyekben közös érdekeiknek védő bástyáját látják. Dacára annak, hogy van törvényünk és intézményünk száz és száz, amely a mezőgazdasággal foglalkozó néposztályok érdekeit szolgálja, mégis nagyon gyakran érezzük a hiányát olyan intézményeknek, amelyek közvetlen érintkezésben vannak egyes vidékek gazdálkodó közönségével és egyes felmerült esetekben rögtönösen intézkedni tudnak. Ki intézkedett eddig munkás és munkaadó között felmerült ügyekben? Ki intézkedett állategészségügyi, sőt tisztára mezőgazdasági szakdolgozóknál? Csendő, szolgabíró, alispán és legfelsőbb fórumként a földművelési miniszter. Csupa hivatalos, törvényes fórum, de nem szakértő fórum. Innen van az, hogy évtizedeken keresztül általános volt a panasz amiatt, hogy a par excellence földművelő Magyarországon nem gondozzák kellőképpen a földművelés érdekeit. Mindezen hiányosságokat pótolni van hivatva a mezőgazdasági kamara.

Kétségtelen, hogy tisztára a gazdák, a földműveléssel foglalkozók testülete lesz a

mezőgazdasági kamara. De jól vigyázzunk, hogy demokratikus intézmény is legyen, amelyben a törpebirtokost semmivel sem illesse meg kevesebb jog, mint a nagybirtokost. A kamarák fentartása igen nagy pénzbe fog kerülni és ez a teher nem a néhány földbirtokost, akik ugyanis könnyedén fizeti meg a kamarai illetéket, hanem az amúgy is súlyos adóteher által sanyargatott kisgazdák vállait fogja nyomni. És nem is a tőke hatalma által már úgy is eléggé megvédelmezett nagybirtokosok szorulnak ez új védő intézményre, hanem igenis a kisgazdák. Ezért kell a mezőgazdasági kamarának első sorban a kisgazdák kamarájává lenni, mert ha nem lesz ez, akkor eltévesztette hivatását, akkor nem jelent majd egyebet, mint egy új terhet a magyar paraszt nyakán.

Óvakodni kell attól is, hogy pártpolitikai nemzetiségi, vagy felekezeti tendenciák jussanak érvényre a kamarában, amelynek mindenképp felett szakintézménynek kell lennie és így csak hátrányára volna minden olyan irányzat, amely nincsen szoros összefüggésben a földműveléssel.

Aggódással látjuk, hogy a mezőgazdasági kamara nem készül demokratikus intézménynek, a mennyiben a kamarai választásoknál több szavazatot kontemplál a tervezet azoknak, akiknek nagyobb birtoka van. Ennek a következménye az lesz, hogy az ország legtöbb vármegyéjében nem a gazdák összeségének szellemében fogják vezetni a kamarát, hanem úgy, a hogyan néhány ottani nagybirtokosnak jólesik. Nos, nem érdemes a szegény kisgazdának újabb terheket vállalnia csak azért, hogy érdekei fölött ne ő maga, hanem mások, nálánál gazdagabbak határozzanak. Kétségszövegbevonhatatlan tény, hogy a nagybirtok érdekei igen gyakran nem azonosak a törpebirtok érdekeivel és semmi hajlandóságunk arra, hogy a kamarák keretében ez érdekeket a nagybirtokosoknak kiszolgáltassuk.

Kívánatos tehát, hogy a mezőgazdasági kamarák által felállított javaslatot gondo-

san átrevidídják, alaposan megváltoztassák, mert ismétljük, a magyar népnek csak demokratikus mezőgazdasági kamarák kellene.

H I R E K.

— **Az igazságügy köréből.** Az igazságügyminiszter *Imrek* Kálmán ipolysági és *Csepy* Endre korponai telekkönyvvezetőket a IX. fizetési osztályba léptette elő. *Csala* Károly segédtelekkönyvvezetőt pedig telekkönyvvezetővé nevezte ki, továbbá *Por* Boldizsár törvényszéki, *Gibele* János ipolysági íbsági és *Pelachi* János selmecebányai íbsági irnokot jelenlegi alkalmaztatásuk helyén irodatiszteké léptette elő.

— **Elnökválasztás.** A m. kir. bányagazgatóság nem eléggé dicsérhető állásonpontra helyezkedett a temetkezési egyesületében. Kimondotta, hogy a bányatisztviselői állások az egyesületi állásokkal összehajthatatlanok s ennek folytán felhívta az egyesületben működő tisztviselőit, hogy válasszanak állásaik között. A tisztviselők természetesen a kincstári tisztviselői állásokhoz ragaszkodtak, a temetkezési egyesület vasárnap tartott közgyűlésén elnökeül Tuka Antalt, pénztárosául Lami Károlyt választotta meg. Szép Gábor tehát szerencsésen menekült. Gratulálhat magának, az ujonnan megválasztottakat sajnáljuk, mert a jövő kellemetlen esélyeivel megküzdeniök nehéz lesz.

— **Házasság.** A következő értesítést kaptuk: Folyó hó 12-én délután 2 órakor *Singer* Irén urhölgygel Szécsényben tartandó esküvőmről tisztelettel értesítem Dr. *Szegedi* Sándor. Sürgönyeim: *Singer*, Szécsény.

— **Gyógyszerész gyűlés.** A gyógyszerészeti ügyre vonatkozó törvényjavaslat tervezetét a belügyminiszter véleményezés végett kiadta az orsz. gyógyszerész egyesületnek. És hogy e fontos dologban ne csupán az egyesület tagjai határozzanak, hanem az egyes járásokban levő összes gyógyszerészek is hozzá szólhassanak, e végből a VII. gyógyszerészeti járás, melyhez városunk is tartozik

tette, akkor hanganyaga egyszerre megváltozott. A melléből előtörő orkánokban az emberi szenvedélyek legigazibb hangja harsant meg, a megcsalt szerelem irtóztató kinjai, a féltés vak dühe, a gyűlölet iszonyai hatalmas hangjának színezése által hajmeresztő valóságukban, plasztikusan kidomborodva jelentek meg előttük. Szóval ott, ahol más színészt cserben hagyja az ereje és tehetetlenül küzködik feladatának emberfeletti nehézségeivel ott, de csak ott érezte magát igazi elemében.

Nem is szólok azon frenetikus határról, melyet játéka ilyenkor előidezett, mert köztünk maradjon, a vidéki közönség ítéllete rendszerint igen megbízhatatlan. Néhány „tóngéber“ után indul s csak azt tapsolja, aki jó színésznek van kihíresztelve. Hanem aki a színészeket meg tudja rikatni, az igazi művész.

Mikor Gázsó Lear királyt játszotta a negyedik felvonásban, úgy böngött az egész személyzet, mintha kottából tanulta volna, még a sűgő is hangosan zokogott, én is alig győztem könnyemet törölni a kulisz-

szak között. És ő úgy állott az elérzékenyült csoport közt, mint a lelki viharok félistene, nem láttuk idomtalanságát, elfelejtettük löcselábát s meghódoltunk művészetének. Ünnepek tekintettük az ily estét.

Kérem, egyszer egy kezdőszíneszemet megszőktetett játéka és hangjának megdöbbentő közvetlenségével. „Dalmá“-t adtuk és ő játszta Oldamurt, a féktelen jellemű zsarnokot. A harmadik felvonásban, mikor Oldamurt értesítik, hogy világhódításra szétküldött hadsereggel nyomorultul odavesztek, borzasztó nyugalom szállja meg a zsarnokot. Az én kezdőszíneszem a csuvaszok követét játszotta, ki e nyugalmat gyávaságnak magyarázza, visszakövetel tőle néhány tartományt. A zsarnokot a követelő hang kihozza apátiájából és egy türelmetlen mozdulattal oda kiált:

— Akár a Bajkál tavát is!

Gázsó elemében lévén, oly tigrisvérengzéssel ugrott fel, s oly mennydörögve ordított, hogy az én szegény kezdőm azon

kimaszkirozva elszaladt a színpadról s meg se állt, míg egy másik szintársulatot nem talált.

Szóval, kérem, a színpadon imádtuk, de az életben ki nem állhattuk, és erre igen sok és igen helyes okunk volt. Ha józan volt, egy meghasonlott kedély minden kiálthatatlanságát hozta közibünk, könnyen sértegetett, de ő maga túlérzékeny volt minden apró célzás iránt. Ha egy szó, vagy egy szerep nem volt inyére, mint egy sértett félisten feldühödött és ott hagyta a társulatot. E mellett ivott is; eleinte nem volt éppen iszákos, küzdött magával, sohasem rendelt félmeszelynél többet, de néha húsz meszelyt is megivott. Ilyenkor garázda természetű volt, mindenkibe belekötött. Igaztalan göggyével engem is nem egyszer vérig sértett.

Legjobban sajnáltam azonban kis leányát, Rózsikát. Igen kedves teremtes volt, anyját még csecsemő korában vesztette el, és így egész szeretetével zsarnok apján csüggött. Olyan igénytelen szépség volt, világos kék szemekkel, melyek a

e hó 15-én délután 3 órakor Besztercebányán *Medvecký* Sándor lévai gyógyszerész tulajdonos, járásigazgató elnöklete alatt gyűlést tart. Városunkból *Mikoványi* Árpád és *Tomcsányi* Pál vesznek részt a közgyűlésen.

— **A király ösztöndíjai.** A jövő tanévtől kezdve a budapesti tudományegyetemen és a selmecbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskolán egy-egy Öfelsége által alapított Ferencz József aranyösztöndíj került egyenkint 300 arany forint 714 k. 29 f. értékben kiosztásra. Az ösztöndíjak elnyeréséért folyamodóknak Ö császári és apostoli királyi felségéhez intézendő kérvényük július 15-én nyújtandó be a magán és családi alapítványok cs. és kir. igazgatóságánál.

— **Halálozás.** A balassagyarmati ügyvédi kamara mély fájdalommal jelenti, hogy hosszú éveken keresztül volt elnöke és tiszteletbeli elnöke sipeki *Babits* József folyó évi június 30-án Budapesten jobblétre szenderült. Az ügyvédi karnak díszje és kiváló bajnoka volt s e téren hervadhatatlan érdemeket szerzett. A volt kamarai elnök temetése óriási részvét mellett július 2-án ment végbe Balassagyarmaton.

— **A városi gazdalkodás részletei.** A klíngertárolói tó férfuszodájában alkalmazott ór a kezelés körül súlyos mulasztásokat követett el, aminek a rendőrségen csak most jöttek nyomára. A főkapitány és alkapitány hétfőn helyszíni szemlét tartottak, a ruhaneműt leltározás után az újabban kirendelt őrnök adták át. A városnak a jövedelmek körül van kára, a fürdőzőknek pedig ruhaneműi hiányzanak. A visszaélés oka az alkalmazott ellenőrzés nélkül hagyásában keresendő. Most már figyelemztetést ragasztottak ki, hogy a fürdőzők kérjék a kifizetett jegyek átadását és azokat tépjék szét. Eső után köpönyeg. Felvilágosítást kérünk, hogy a városi kárt ki téríti meg és a magánosokét azok hol keressék.

— **Vasutügy.** A hivatalos értesítőben a vasuti ügyet tárgyalják. A közlemények figyelmet érdemelnek, mert a vasuti kérdés megoldása égetően közérdekű kérdés. A közleményben megnyilvánuló óhaj, hogy a garamberzence—selmeci vonal széles vágányúvá átépítve közvetlen kapcsolatba hozassék az ipolyvölgyi vasutal az *állam pénzén* vagy ha ez erre nem hajlandó, adja el a vasutat magánvállalatnak, amely aztán nyélbe üti a dolgot. A közlemény megfelelkezik arról, hogy az állam most tulságos módon van és lesz igénybe véve valamint arról is, hogy az államvasutak nem adnak el vasuti vonalakat, hanem csak vesznek. Ez a két körülmény lesz oka annak, hogy az óhaj csak óhaj marad. A városházán elherdált százazreken a város már kétszer is felépíthette volna a vasutat. Ilyenkor látszik a városi gazdalkodás könnyelműségének szomorú eredménye, a szegénység okozta tehetetlenség. A közleményben vannak pikantériák is. Önbeismerés a városházi elvtelenségről, melynek eredménye, hogy mindig a hatalmat szolgálták és szolgálják. Gratulálunk a városházi uraknak.

— **Leleplezés.** A városi hivatalos értesítő kezd polgármester ellenes lenni. A zenész-tűzörököt kapja le alaposan azért, mert a legutolsó tüzeset alkalmával muzsikájukban nem engedték zavartatni magukat a vészapolás és a félre vert harangok által. A tűzoltó-zenészek intézményét nemrégén a polgármester szervezte, habár tiltakoztak ellene. A polgármester szolidáris a hivatalos értesítővel, ez meg üti őt közvetve. A dolog elég mulatságos. Ugy rémlik nekünk, hogy egy klikk vette át a polgármesterség kezelését és a polgármester mint a régi, már csak ötödik kerék. A polgármester a megcsinált bizottsági választással tótót fogott magának.

— **A rendőri éberség nevelő hatása.** P. B. főiskolai polgár a múlt hó végén este Istvánházáról Selmecre igyekezett. Az Alsó-utca elején négy suhanc megállítja s

cigaretta-t kér tőle. P. adott nekik. Ekkor tovább akart indulni, azonban a négy becsületes férfiú pénzkérésre fogta a dolgot. P. gondolta, hogy ugyis kevés pénze van, hát odaadja az esetleges veszekedés elkerülése végett. Az összeg csekélyke egy koronát sem tett ki. Igen ám, de a négy vitéznek koronák kellettek volna. P. kezdte őket szidni s a pokolba küldeni, azonban olyasvalamit kapott válaszul, amitől feje beverődött. Természetesen, ezt az esetet magát semmiféle rendőrség megakadályozni nem tudta volna. Mi nem is ezért rekriminálunk folyton a rendőrség ellen, ne is tessék így felfogni a dolgot. Hanem az éjjeli duhajkodások, a szokássá vált gyakori utonállások mégis csak ott burjánozhatnak, ahol a rendőrség nem tartja jó karban a tekintélyét és a közkerkölsiséget. Ez a baj, s ez nem egy napi mulasztás szüleménye.

— **A korpona-zólyomi vasut.** A készülő új vasutnak közigazgatási bejárása július 1-én volt. Az aktusnál jelen voltak: Dr. Ádám Géza miniszteri titkár elnöklete alatt Hontvármegye részéről: Somogyi Béla vármegyei főjegyző, Draskóczy Jenő az államépítészeti hivatal főnöke, Halmay László korponai főszolgabíró; Korpona város részéről: Baumerth Ottó főjegyző, helyettes polgármester, Dr. Kálmán Gyula tiszti főügyész; Zólyom vármegye részéről: Sztrakoniczky Kálmán vármegyei főbíró, Bartos Imre főmérnök; továbbá: Kriesfalussy Mihály kir. főmérnök, a minisztérium kiküldöttje, Garády Viktor vasuti felügyelő, Kolmann Károly és Alexy felügyelők, Fésüs Károly, Neiner Sándor főmérnökök, Meszlény kulturmérnök, Besetka Henrik vezérkari százados, Frank vezető mérnök s végül az érdekelt községek jegyzői és bírái. A vasutvonal végleges utiránya: Korpona, Bábászék érintésével Tótpelsőc, Szászpelsőc, Dobronya és Zólyom.

— **Találkozó.** Így nyár derekán nap nap után jelennek meg a felhívások, melyekben a volt iskolatársakat szólítják fel

hosszu pillák alól félénken tekintettek elő. Apja mindenáron nagy művésznőt akart belőle alkotni, belé akarta lehelni az ő szertelen, izzó tehetségét. De ez sehogyse ment, mert a kis Rózsika az ő csekélyke tehetségével a középszer vonaláig is csak alig tudott felmelkedni. Emellett is nagyon rajongott pályájáért, mely annyi keserősége, annyi megpróbáltatáson vitte keresztül. Apja ugyanis hirtelen hevüléssel korhely természete és könnyelműsége folytán gyakran került abba a helyzetbe, hogy kénytelen volt leánya holmiját is elzalogosítani.

Ez pedig a legborzasztóbb egy színésznőre nézve. Ha ön semmit sem hisz el egy színésznőnek, ha minden szavát, sóhaját, könnyét tettetésnek, kendőzésnek veszi: abban lehet önnek sokszor igaza. De ha egy színésznő „pakk“-jának elvesztéséről beszél, ha elzalogosított ruháit siratja, akkor bátran elhíheti, hogy minden szó, minden sóhaj, minden könnyesepp a szív mélyéből fakad.

A kis Rózsika, mint a hogy magunk közt neveztük, szó nélkül tárta apja zsarnoki szeszélyeit, hanem egyszer különös (azaz

nem is különös) dolog történt vele, beleszeretett egy csinos fiúba, az ottani vendéglős fiúba. Ez a derék gyerek becsületes szívvvel megkérte a kezét. Én voltam a kérő, nagy óvatossággal és tapintattal előadtam a dolgot. Kárba vesztett a fáradságom. Gázsó egy csöpp híján kidobott lakásából.

— Majd bizony, — mondá durva göggel — egy koresmáros kölykének neveltem én leányomat!

Én kétségbe voltam esve, a kis Rózsika nem. Összebeszélt kérőjével s egy hét múlva a szomszéd faluban megesküdtek. Onnan értesítették az öreget és azonnal útrakeltek Vas megyébe, hol a fiatal férj nemsokára egy szép falusi vendéglőt vett át.

Gázsót e csapás szívében találta, de úgy tett, mintha nem is érezné. Hozzájött és egykedvűséget színlelve, elbeszélte a dolgot.

— Az a „hölgy“ — mondá végül — rámnézve többet nem létezik. Ne is beszéljünk róla.

Azzal megfordult és igazi spanyol grandezzaival távozott.

Nekem ez a nagy gar sehoggy sem tetszett: sejtettem, hogy ezzel valami nagy felindulást akar leplezni. Sejtésem pogányul beteljesedett. Gázsó művészi pályája, mely különben is oly végzetes volt, e pillanattól ketté volt vágva. Társulatomnál egy hétig sem maradt, bucsutlanul távozott és mint Áhasverus bolyongott egyik társulattól a másikhoz. Tehetsége, mint pályatársaimtól hallottam, rohamosan kalódni kezdett, míg durva ösztönei mindjobban felülkerekedtek.

Minthogy maradása sehol sem volt, áldatlan sor a egy izben arra kényszerítette, hogy télviz idején, esikorgó hidegben gyalog utazzék Vas megyébe. Az úton borzasztó havazás érte utol, a metszőszél egész testét átjárta és csontig átfázva, szinte aléltan késő este egy falusi vendéglőbe vánszorgott.

E vendéglőben leánya volt az úrnő. A viszontlátás szívrengető felindulásait nem kísérlem meg visszaadni. A meleg szoba, a meleg bor, a meleg ölelések, s a mindezeknél melegebb könnyek felolvasztották szívének fagyát. A színész — és ő az volt e szó szájrétű értelmében — hamar tud

összejövetelre. Az ev. liceumban is megjelentek ma egy hete a 10 évvel ezelőtt érettségítettek közül 20-an. És a szokott sablon szerint banketozva újra megfogadták, hogy tíz év múlva találkoznak.

— **Jégverés, zivatar.** Esztendőök óta nem volt Besztercebánya vidékén olyan óriási zivatar mint m. hó 22-én délután. 2 órakor nyíltak meg az eget csatornái s pár perc múlva nagy tömegben hullott a mogyoró nagyságu jég. A vihar meg-megújuló erővel öt negyedórán át tartott, amely rettenetes pusztulás képét hagyta hátra. Fákat döntött ki, vetéseket tett tönkre, leverte a gyümölcsöt. A jég oly nagy tömegekben hullott, hogy kertekben, mezőkön még este is halomszáma állott a jég. A jég sok helyen úgy elverte a termést, hogy azt se lehetett felismerni, mivel volt bevetve a szántó föld.

— **A valuta láttelelet.** Egy vidéki orvos a hozzája visum repertumért vetődő elagyabugyált atyafi sérüléseiről a következő „láttelelet”-et állította ki. A balpofán egy ezüst forint nagyságu horzsolás; a jobb pofán egy huszkoronás arany kiterjedésű zuzódás; a térdkalácson két darab egykoronás nagyságu ütés és a háton hét darab huszfilléres mekkoráságu bőrhámlás; tehát az egész testen 25 korona 40 fillér összegű külerőszak.

— **Szerencsétlenség.** *Skripec* cipőgyári munkás magára hagyott 9 és 6 éves gyermekei játék közben kőolajat találtak. A nagyobbik a kisebbet leöntötte és meggyújtotta. A lángra lobbant ruhák a gyermekben súlyos égési sebeket okoztak. Mint lapunk zártakor értesülünk, az égési sebeibe gyermek meghalt.

— **A vörös kakas.** Városunkban egyre gyakrabban vannak tüzesetek. Mult hó 28-án tűzilárma támadt, amely fél hatkor kezdődött. A vörös kakas ezuttal kincstári épületre szállott. Az 5-ös számú kincstári zuzó kazánházának kéményéből kiszállott szikrák a kazánház nagyon kiszáradt zsindeletét gyújtotta fel egyszerre több helyen. A tűz borzasztó sebességgel terjedt.

lelkesülni és hamar tud lemondani. Gázsó még az este elhatározta, hogy örökre lemond a szinpad gyönyöreiről és az azoknál is vonzóbb gyötrelmeiről. Kijelentette, hogy holtig leányánál marad, igen, igen korcsmáros lesz, segíteni fog vejének. Ez egy új élet, az igazi — kiáltá lelkesülve — mely őt visszaadja leányának és önmagának.

Nos, uram, Lear király egyik legjelesebb személyesítője, két álló évig csakugyan korcsmáros volt. Az az ahogy volt, csak szimulálta hogy az; csak játszott egy szerepszakmát, mely ellen lelkének összes tényezői lázongtak. De jó színész volt és oly ügyesen játszotta el a kellelten szerepet, hogy leányát is lévedésbe ejtette. Szegény, boldog volt, hogy apját magához bilincselhette.

Balsorsom véletlenül arra a vidékre sodort. Meghallottam, hogy közelemben van és nem tudtam ellentállni a váagnak, hogy fel ne keressem.

Igazán megható viszontlátás volt, szegény Gázsó remegett az örömtől és arcán kövér könnyesepek peregtek végig. Ezerfelét kérdezett össze-vissza és minthogy

Nemsokára lángba borították a szikrák a kazánház alatt mélyebben fekvő szerelőház tetejét is, ahonnan a tűz a kaliforniai zuzóház tetejére esapott. Az utóbbiból belülről az ablakokon és ajtókon csaptak át a lángok a kaliforniai zuzót hajtó gépház gerendázatára. Az egész zuzó elpusztult a tűzben. A gépházban levő gépet nagyobb sérülések nem érték, mert a tüzet az idejekorán alkalmazott vizsugárral elfojtották a felette égő tetőzetten. Az eternit házfedőanyag teljesen ép maradt a tűzben, csak az alatta levő fafedélszék égett össze, de nem roskadt le. Tartani kellett attól, hogy a gőzzel telt kazánban robbanás történik, azt azonban a szolgálatban volt gépész lélekjelenlétével megelőzte azzal, hogy a szelepeket idejekorán felnyitotta. Az alsómagyarországi lőkőszínház belül ép maradt, csak a tető fele égett el, a másik felét az eléggé gyorsan megjelent városi és istvánházi tűzoltók mentették meg, a kazánok is épek maradtak, csak a fafelszerelés égett perrá. A tűz, amely a hegyoldalakon nézők elé borzalmasan szép tűzijáték képét tárta elő, egészen este fél 9-ig tartott. A tűzoltóság ugyan elég gyorsan érkezett, sajnos azonban a pusztító elem rombolását megakadályozni nem tudták és csak a tűz lokalizálására gondolhattak. Menteni mit sem lehetett s ha lehetett volna is, a tagadhatatlanul jelentkező fejetlenség ezt lehetlenné tette volna. A városi és istvánházi tűzoltóság egy kicsit vetélkedett is és a vetélkezésben megfélekedtek az egymás támogatásáról. Nagy elismerés illeti meg a közönséget, különösen a közöttük volt főiskolai hallgatókat, akik 3 órán keresztül szakadatlanul huzták-tölték a szivattyút, pedig ez nagyon erős munka. A tűzoltónál a jóakarát erősen meglátszott. A kincstári művek és házak tűzkár ellen biztosítva aligha vannak s ennek folytán a tűz által okozott kár igen jelentékeny. Talán jó lenne, ha a bányakincstár a veszedelmesebb helyeken, ahol gépek, kazánok

nagyon rossz idő volt, engedtem a család esengésének és éjjelre ott maradtam.

Mikor a család lefeküdt Gázsóval együtt maradtunk, akkor tört ki belőle elemi erővel a két évig visszafojtott érzés. Halkan, suttogva, töredezett mondatokban beszélt el, hogy mennyi új nüanszot fedezett fel azóta e szerepben. Hogy csinálná most a tengerparti jelenetet, mily reálisan színeznél az örülést s különösen sokat foglalkozott a Kornéliával való utolsó jelenéssel.

— Ah! barátom! — kiáltá remegő hangon — ha látnád, mint borulnék a holttetemre . . .

Gázsó egy hét múlva eljátszotta a szerepet páratlan diadallal . . . és másnap eltűnt. Világá ment gyalog, úgy, a hogy volt, társulatot keresni. Az oroszán vért izlett, hogy is maradt volna meg korcsmárosnak.

Ez volt a vég kezdete, soha színész oly gyorsan nem züllött el, mint ő. A keserűség a pálinkához, a pálinka az elaljasodáshoz vezette. A véletlen azonban lányához vitte ismét és annak karjai között adta ki lelkét.

is vannak, gőszivattyukat is felszerelne s ezzel az esetleges tüzek kárát erősen megelőzhetné aránylag csekély befektetéssel. A nagy és tartós szárazság folytán jó lesz, ha a közönség a tűzrendészeti óvintézkedéseket erősen betartja és általában nagy gondosságot fejt ki, mert a belvárosban a tűz kiszámíthatatlan pusztítást vihet véghez.

— **Posta szolgálat az aratás alatt.** A kereskedelemügyi miniszter sürgős rendeletben utasította az összes postaigazgató-ságokat, hogy az aratási munkálatok biztosítása céljából az ország egész területén az aratás idő tartamára, a szükséghez képest a posta és táviró szolgálat idejét terjesszék ki, nemcsak a járási központokon és megyei székhelyeken, de minden községben. A kereskedelemügyi miniszter rendelkezése azt célozza, hogy módjában álljon idejében a hatóságoknak az aratási munkálatok bármilyen akadályoztatása esetén azonnal és fennakadás nélkül intézkedni.

— **Engedély.** A városi tanács megengette, hogy a város lakói a málnát és epret díjtalanul szedhessék a városi erdők területén. Csak ott nem szabad szedni, ahol őszi és tavaszi vetések vannak. A kárttevők szigorúan meg lesznek büntetve.

— **A városok fejlődése.** Érdekes értekezést írt *Balogh Pál*, melyben kimutatja, hogy az utolsó 40 év alatt legrohamosabban fejlődött Zólyom városa, mely 2000 lakosról 7000-re vitte fel, mi 250 percent szaporodásnak felel meg. A mi városunk e tekintetben is az utolsók között van.

— **A konyhaművészet.** A besztercebányai háztartási iskolába a miniszter a gödöllői gazdasági iskola igazgatónőjét küldte, aki augusztus 15-től szeptember 15-ig a főzelék és gyümölcskonzerválásra oktat. A tandíj erre az időre 5 korona. Át lehet rándulni — a közös konyhásoknak.

— **Léváról.** A szomszédok városi szállót fognak építeni. A városi közgyűlés 5000 koronát szavazott meg a tervezet elkészítésének költségeire.

— **Felső-Róna.** Évek óta hűséges nyaralóinkat ismét üdvözölhetjük. Ott vannak: Berethy Jánosné, Csaplovich Pálné, Csengery Lenke, Dr. Detre László és neje, Laci és Alival, Dérer Mihályné, Dérer Viola, Ilonka, dr. Dérer Ottó, Fülepp Ferencné, Madách Istvánné, Nagy Sándor és neje, Schankebank Károlyné, Schmidt Árpád, Schmidt Gizella, Schmidt Istvánné és Stefánia, Wahlner Aladár min. tan. és neje, Wahlner Iby, Piry, Hajnalka, Andi stb.

— **Szünidei gyermektelep.** Megérkeztek a héten Hegybányára a mi kedves ismerőseink is, a szünidei gyermektelep első csapata. Vidám derű, jókedv árad körülöttük és a hegybányai gyerek csak nézi, félénken nézi a pesti fiukat, mert hiába, azoknak a játékaik, beszédük is más. No de lassanként majd csak megbarátkozik a fővárosi iskolák játékaival és az őszre átplántálja a hegybányai viszonyokhoz alkalmazva.

— **Piaci árak.** Léván a buza 22.40—23.60, a kétszeres 18.80—19.20, a rozs 18.90—19.40, az árpa 13.60—14.00, a zab 16.20—16.80, a kukorica 14.10—14.40, a lenese 24.40—24.80, a bab 10.80—11.20, a köles 9.40—9.80.

— **Esztergomban.** Ott panaszt emeltek a polgármester és főszámvevő ellen azért, mert pótköltségvetéseket sohasem készítenek a városházán a törvény világos rendelkezése ellenére. A panasz ügyében vizsgálat lett elrendelve. Mi még ennyire se vagyunk, csak költjük a pénzt ész és költségvetés nélkül.

— **Közegészségügy.** Hir szerint városunkban a difteritisz a gyermekek között állandó tanyát ütött.

— **Osztálysorsjegyet** vásároljunk Bogdány S. bankházában Budapest, Károlykört 20., mert Bogdány szerencséje pártatlan.

— **Léghajó.** Junius 28-án reggel 6 órakor Bát felett egy léghajót láttak elrepülni. A léghajó midőn észre vették egész alacsonyan repült, azután egyszerre magasra szállott, folytatta régi útját.

— **Erdei magvizsgáló intézet.** A földművelésügyi miniszter a selmecbányai központi erdészeti kísérleti állomással kapcsolatban erdei magvizsgáló intézetet létesített, melynek szabályzatát most tették közzé. Az intézet úgy a hatóságoknak, mint magánosoknak rendelkezésére áll, az utóbbiaknak mérsékelt díj mellett.

— **Vasárnapi munkaszünet a gyógyszerárakban.** A helybeli gyógyszerészek közös megegyezés folytán ezentúl a gyógyszerárakat vasárnap délután 1-től este 8 óráig, felváltva, zárva tartják, úgy hogy a közönség azért az orvoszereket elkészítheti a nyitva levő gyógyszerárban. Most vasárnap az alsó, a *Megváltóhoz* címzett gyógyszerár lesz nyitva.

— **Tűzoltó multság.** A múlt vasárnap tartotta meg derek tűzoltó egyesületünk nyári tánemultségát Felső-Rónán, mely minden tekintetben kiválóan sikerült. A tánc színhelyén ott volt Selmec aprajagya. S mikor zúgva, esengve, zajongva megszólalt a cimbalom, hegedű, sip s felhangzott a: Jaj de fáj a szívem, jaj de fáj . . . a zene ellenállhatatlan hatalmától ösztönözve táncra perdültek a párok s lelkesülten járták a mi specialis, szép tán-cunkat: a csárdást. És talán még ma is járnák, ha fel nem harsant volna a Rákóczi induló, ez a büszke, magyar zene, a multságok végakkordja, táncos és táncosnő bucsudala . . . és így — bánatosan sétált háza babájával a tűzoltó.

KALOGÉN
BRÁZAY SÓSBORSZESZ
FOGKRÉM és SZÁJVIZ ★

Az ifjuság köréből.

Tisztujítás. A Főiskolai Atlétikai Klub a múlt hét folyamán tartotta meg tisztujító közgyűlését, melynek következtében a jövő tanévre

Elnök: Oncay László.

Alelnök: Erlie János.

I. művezető: Jurovich Ottó.

II. művezető: Hercpey Árpád.

Lövészmester: Erdődi Miklós.

Vívómester: Gösswein Lajos.

Tenniszmester: Asbóth Pál.

Szertáros: Csutak Álmos.

Pénztáros: Modrovich Ferenc.

Ellenőr: Sudich Nándor.

Jegyző: Vilde Kálmán.

Választmányi tagok: Römer Henrik és Uligh Ottó.

Főiskolai fölövészet. Az idei fölövészet a szokott érdeklődés mellett folyt le Kisiblyén. S az eredmények felette kedvezőnek mondhatók; *céllövészetnél*

1. Römer Henrik.

2. Erdődi Miklós.

3. Rochlitz Béla.

4. Sándor Béla fölövészmester. I. éves erdómérnök hallgató.

5. Erlitz János lövészmester III. éves erdómérnök hallgató.

6. Schmotzer Aladár I. éves erdómérnök hallgató. Az illatos hagymakoszorú pedig Reimer Frigyes I. éves erdómérnök hallgatónak jutott.

Gömblovészetnél az eredmények a következők lettek:

1. Quirin Károly III. éves erdómérnök hallgató.

2. Klauszberger József III. éves erdómérnök hallgató.

3. Horváth Béla III. éves erdómérnök hallgató.

4. Janatka Alajos lövészmester I. éves erdómérnök hallgató.

5. Oncay László fölövészmester III. éves erdómérnök hallgató.

A verseny után természetesen nem maradhatott el az áldomás s ezt egy kis párázs tánc követte este 11 óráig.

Apróságok.

Iparpártolás.

Az utolsó közgyűlésnek egyik nevezetes eseménye az is, hogy az első ing- és fémhőmérő gyárat 15 évre a községi adók fizetése alól felmentették iparpártolás címén.

A gyár részvénytársaság, mely kiadásainak fedezése után mutatkozó jövedelem-többletet osztalék címén a részvényesek közt osztja szét.

A közgyűlés a községi adók elengedésével csökkentette a részvénytársaság kiadásait s ennek folytán szaporította a felosztandó jövedelem-többletet.

Nyilvánvaló, hogy a közgyűlés határozatával ez esetben nem az ipart, hanem a részvényeseket pártolta — osztalékemléssel.

Közvetve megkárosította az adófizető közönséget, amely összességében annyival több községi adót fizet, amennyivel csökkent volna a közteher, ha a gyárnak az adót el nem engedik.

A dologban az a legérdekesebb, hogy a határozat meghozatalában több részvényes is közreműködött — szavazatával, habár érdekeltiségénél fogva a törvényes rendelkezések szerint tartózkodniok kellett volna a határozat hozatalban való részvételtől.

Pedig ezen a közgyűlésen azt is

mondották, hogy a városháza templom, melybe ők levetett sarukkal lépnek s magukkal viszik az önzetlen nemes ambiciós polgári erényeit is.

És nem akadt 20 bizottsági tag között csak egy is, aki a határozat ellen felszólt volna.

Furcsaságok.

Az öreg úr.

Csinos volt a feleségem,
Bolondultam utána.
Mikor tőle csókot kértem,
Gúnymosoly ült ajkára.

Néha-néha jókedvében
Bajuszomat rángatta,
Számllalta az ősz szalakat
És kacagott hozzája.

Igy éltünk mi gerle módra,
Nagyon, nagyon sokáig.
Mindig hajlott a szép szóra,
Köny nem érte orcáit.

Mikor aztán kopasz lettem
S többi hajam őszre vált,
Az asszonyka keseregve
Egyre jobban sirdogált.

Babusgattam, vigasztaltam,
De nem mentem semmire.
Azt gondoltam, hogy irántam
Megesökkent a szerelme.

De nem úgy volt. Apa lettem
És ő megint mosolyog.
Gulhatnak vénségemben,
Hogy gyereket ringatok.

—y.

HIRDETÉSEK.

A felső gyógyszerár Selmecebányán becses tudomására adja a n. é. közönségnek, hogy raktáron tartja az összes gyógykészítményeket, kül- és belföldi speciálisokat, gyógyborokat; pipere és illatszereket, óv és kötszereket valamint állandóan friss töltésű ásványvizet.

94. 2-1.

333. 1908. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a selmecbányai kir. járásbírósnak 1908. évi V. 189/1. számú végzése folytán Dr. Káldor Gyula budapesti ügyvéd által képviselt Káldor Manó és Társa budapesti cég felperes részére Grohmann Gyula selmecbányai alperes ellen 58 kor. 74 fill. tőkekövetelés s jár.

erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől le és felülfoglalt és 2737 koronára becsült ingóságokra a selmecebányai kir. bíróság 1908. V. 189/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes üzlethelyiségében leendő megtartására határidőül 1908. évi július hó 17-ik napján d. e. 10 órája kitűzetik, amikor a bíróság le és felülfoglalt gramophonok, képes levelezőlapok, rajzeszközök, mennyiségnyi műszerek, könyvek, 100 rizsma írópapír s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldötnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Selmecebányán, 1908. évi július hó 5. napján.

Budák György
kir. bír. végrehajtó.

106 1-1.

Vizgyógyintézet Besztercebányán.

A modern vizgyógyászat mindennemű eljárása, massage, elektrotherapia, hőlégtelítés, villamos fényfürdők, szénsavas-, fenyő- és sósfürdők.

Lakások (2 K 80 f napi, vagy 14 K heti árban) és panzió (havi 72 kor.) Szász Káro v szállójában.

Prospektust kívántra küld az intézet orvosa: Dr. KRCSMÉRY CYRIL.
1042. 8-1.

AZ „ÜSTÖKÖS”

a legjobb magyar viczlap.

Hetenkint 20 oldal, színes képek.

Előfizetés: félévre (jul. dec.) 6 kor., negyedévre (jul. okt.) 3 kor.

A ki félévi előfizetést most be-küldi ingyen kapja az 1907. évi teljes bekötött évfolyamot. (700 oldal vice kép, stb).

Utálványcim: Üstökös, Budapest V. Szabadságtér 11.

AZ UJSÁG

politikai napilap.

Felelős szerkesztő: Gajári Ödön.
Társzszerkesztő: dr. Ágai Béla.

Főmunkatársak:

Herczeg Ferencz, Kenedi Géza, Kóbor Tamás, Kozma Andor, Mikszáth Kálmán.

Előfizetési árak: 1 hónapra 2 kor., 40 fill., negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 K. „AZ UJSÁG” a DIVAT-SALON-nal együttesen előfizetve 1/4 évre 9 korona.

Cím: „AZ UJSÁG” kiadóhivatala Budapest, Rákóczi-út 54.

Vidéki előfizetők figyelmébe.

Vidékről Budapestre érkező, itt tartózkodó vagy átutazó előfizetőinknek az Olvasóterem New-York-Palota, Erzsébet-körut 9. menetrendekkel, fürdők prospektusaival és egyáltalában minden tudnivalóval a legkészségesebben áll rendelkezésre.

Az olvasóterem reggel 8-tól este 8-ig van nyitva.

LEOPOLD GYULA

GARVENS-SZIVATTYUK

rendkívül olcsók, csak elsőrendű minőség.

Kérjen határozottan: Garvens-szivattyut

Garvens-művek. WIEN XX/2.

Levelezés magyarul és németül. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

TYUKSZENHALÁL

Ára 70 fillér.

A legjobb és legerősebb sósborszesz az

ERŐ SÓSBORSZESZ

Ára 2 K, 1 K és 30 fillér.

Postán szállítja utánvét mellett a KOSMOS vegyszert és kémiai laboratórium. GYŐR, BAROSS-UT.

Csömego-konzervek

BARTA-féle erdei gyümölcskonzervek, kék, sárga, fekete, lila- és fehérbors, csipet, gomba-, hús- és fűszérkonzervek, nemcsak borovickák, hanem a legfinomabb minőségben szállítók. A legkisebb csomagolásban is.

BÉLHURUT

(hasmenés), gyomor- és legyógyászati készítmény a legkisebb csomagolásban is.

Felkai Konzervgyár, Barta József

Felka (Csömegye). - Kérjen árjegyzéket!

VÉRSEGENYSÉG, ÉTVAGYTALANSÁG, IDEGESSÉG gyógyítására a leghatásosabb készítmény a KRIEGER-féle

TOKAJI CHINA-VASBOR.

Rendkívül kellemes ízű, erősítő, tisztítja a vért.

Egy óra 8-20 kor. Nagy óra 6 kor. Kapható gyógyszerárakban. Postán küld: KORONA-GYÓGYSZERTÁR Budapest, Kálvária-tér.

PLATSCHEK VILMOS

elismert legolcsóbb, legszolidabb

FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruház

Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körut).

RIVOLI

fényképezési és festési műtermék

BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 30.

készülnek csak elsőrendű művészi kiváltságos fényképezők, aquarell- és olajfestmények. Másolások sejtésre, bársonyra, fóra, etnikusokra stb. Gross, függőkép, ú stb., apró övegfestmények. Porcellánba égetett fényképek sarkokra stb. Miről küldjek ingyen és bérmentve árjegyzéket?

DIGESTOL GLÜCK

legkifejezetten emésztőpor

Debeza 2 kor.

Postán szállítja a FÉHER GALAMB-gyógyszertár BUDAPEST, HUNGÁRIA-KÖRUT 93. Kapható minden gyógyszerárakban.

Meglepő haladás!

FICHTENIN

legkifejezetten, szabadalmilag védett szer, mely mindenfajta fergőt a lakásban és egy, mint mindennemű hernyót, vért és levétetést és egyéb kárt és veszélytől kímélő állatokkal és azol petéit azonnal megöli.

Legkifejezetten védelem anyag és darabok ellen. Használati utasítás csomagoláson és a csomagoláson is.

Vesztékvadászok Magyarországon részére:

DIAMANT és VADAS

Budapest, VII., Damjanich-u. 36. - Telefon 21-51.

BOGDÁNY

szerencséseje páratlan!

Vásároljunk osztály-sorsjegyet csakis

BOGDÁNY S.

fővárosi sorsjegyjeladó r.-t.-nal

BUDAPEST, KÁROLY-KÖRUT 20

Dr. KOVÁCS

KÉZPASZTÁJA

8 nap alatt biztosan hat. Tégely K 1-20

Dr. KOVÁCS gyógyszer Budapest, Gábor-utca 17.

„Többet-érték” ingyen.

Ha fáj a feje használjon azonnal

Beretvás - MIGRAIN - pasztillát,

mely 5 perc alatt minden fejfájást megszüntet.

1 doboz 1 kor. 20 fillér. - Minden gyógyszerárakban és drogériákban kapható.

Fővárosi BERETVÁS TAMÁS KISPEST, utca 2.

ingyen postán szállítók 8 doboz rendeléssel.

PÁRIS SZÁJLODA

Szállás: Simon Pál

Budapest, VI., Váci-körut 25. sz.

100 szoba 2-30 K-ig. Kétféle, kiváló minőségű és villanyvilágítással együtt. Fürdő, mosás, távlat, étkezés. Világos vasúti megállóhely az összes pályaudvarok és hajók felé.

Melyik vendéglőben étkezik Budapesten?

Schuller Kaszinó-éttermében

VI., ANDRÁSSY-UT 30. sz. 9

Éledrendő konyha! Naponta zene-esték!

Dr. KOVÁCS J.

homöpatiai rendelő-intézet

minden betegségekben alkalmazható és hatékony

Budapest, Váci-körut 18. sz.

KATZER

szemérmények, órák, arany és ezüst

világos és tiszta környezet.

Elő és legnagyobb

magyar és külföldi részv. társ.